

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.115 van 26 oktober 1999
in de zaak A. 62.398/XII-1167.**

In zake : Freddy VAN IMPE,
wonende te HAALTERT,
Vorsinkbaan 9

tegen :

de gemeente SINT-GILLIS,
die woonplaats kiest bij
advocaat E. ROYEN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Zwitserlandstraat 39.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Freddy VAN IMPE op 17 februari 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van "de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van Sint-Gillis (Bt) van woensdag 21 december 1994, houdende vaststelling en goedkeuring van het examen van bureauchef van december 1994";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de beschikking van 5 mei 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 6 april 1999
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 mei 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad
A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van
advocaat E. NIEUWDORP, die loco advocaat E. ROYEN
verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste
auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak
kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Met een dienstorder R 90 van 21 oktober 1994
wordt aan het personeel van de gemeente Sint-Gillis ter
kennis gebracht dat het college van burgemeester en
schepenen op 19 oktober 1994 "besloten (heeft) een
bekwaamheidsexamen tot de graad van bureauchef te
organiseren voor het einde van het jaar 1994".

Op 7 november 1994 dient verzoeker,
opsteller in gemeentedienst en syndicaal afgevaardigde,
een aanvraag in tot deelname aan dat bekwaamheidsexamen.

1.2. Op 16 november 1994 beslist het college van
burgemeester en schepenen de leden van de jury aan te
duiden.

1.3. De schriftelijke proef over de algemene
vorming heeft plaats op 8 december 1994.

Blijkens het 13 december 1994 gedateerd proces-verbaal van de examenverrichtingen slaagt verzoeker niet voor die proef.

Op 14 december 1994 neemt het college van burgemeester en schepenen kennis van de uitslagen van de schriftelijke proef.

1.4. Op 21 december 1994 stelt het college van burgemeester en schepenen vast dat, wat het gehele examen voor de kandidaten van de Nederlandse taalrol betreft, één kandidaat, onderbureauchef, geslaagd is, terwijl een andere onderbureauchef en verzoeker, opsteller, het vereiste aantal punten voor de schriftelijke proef over de algemene vorming niet behaald hebben.

Bij brief van 27 december 1994 dient verzoeker bezwaar in bij de toezichthoudende overheid. Hij beklaagt zich daarin over het gebrek aan syndicale raadpleging met betrekking tot de samenstelling van de examenjury en over de gebrekkige deskundigheid van de leden van de jury die geoordeeld hebben over de proef waarvoor hij niet geslaagd was;

2.1. Overwegende dat verzoeker in het eerste en het tweede middel de schending aanvoert van artikel 11 van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel en van artikel 6 van het koninklijk besluit van 28 september 1984 tot uitvoering van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel doordat enerzijds noch het examen, noch de samenstelling van de jury het voorwerp uitgemaakt heeft van overleg of onderhandeling en doordat anderzijds de genomen maatregelen dienaangaande geen melding maken van de datum van het protocol of van het met redenen omklede advies van het overlegcomité;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord uiteenzet dat de organisatie van een examen voor de benoeming in de graad van bureauchef niet valt onder de materies waarover artikel 11 van de wet van 19 december 1974 voorafgaand overleg verplicht stelt en ten aanzien waarvan artikel 6 van het koninklijk besluit van 28 september 1984 bepaalde vormvoorschriften verplicht stelt; dat zij, voor wat de samenstelling van de examenjury betreft, verwijst naar artikel 42 van de Algemene schikkingen betreffende de benoemingen en de bevorderingen van het personeel dat de gemeenteraad in 1947 en 1948 met goedkeuring van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant heeft uitgevaardigd;

2.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord erop wijst dat de gemeente, doordat zij in de memorie van antwoord enkel de Franse tekst van een reglement aanhaalt, zelf aantoonde dat zij over geen geldige regeling beschikt; dat volgens hem dat onwettig reglement niet in aanmerking genomen kan worden en dat voor het overige het gebrek aan overleg voor alle bevorderingsexamens die sinds de inwerkingtreding van het koninklijk besluit van 28 september 1984 zijn gehouden erop wijst dat de gemeente de examens slechts organiseert "in functie van 'de koppen'" die op bepaalde tijdstippen al dan niet de voorwaarden verenigden";

2.4. Overwegende dat, naar blijkt uit het door het met het opmaken van het verslag belaste lid van het auditoraat ingestelde onderzoek, de gemeenteraad van Sint-Gillis op 5 juni 1969 artikel 21 en 42 van het gemeentereglement betreffende de "algemene bepalingen betreffende de benoemingen en de bevorderingen" heeft gewijzigd en er, overeenkomstig de voorschriften van de bestuurstaalwet van 18 juli 1966, de Nederlandse tekst van heeft aangenomen; dat artikel 21, nadien gewijzigd bij de gemeenteraadsbesluiten van 23 februari 1973,

21 december 1978 en 4 maart 1993, de bevordering tot de graad van bureauchef afhankelijk gemaakt heeft van een bijzonder bekwaamheidsexamen en dat die bepaling de inhoud van het examen, de deelnemingsvoorwaarden en het verloop van de verrichtingen heeft vastgesteld; dat artikel 42 de wijze van samenstelling van de jury heeft geregeld; dat niet betwist wordt dat in het onderhavige geval het bestreden examen overeenkomstig die algemene voorschriften ingericht is; dat toepassingsbesluiten niet aan syndicaal overleg onderworpen zijn;

Overwegende dat, in de mate dat verzoeker in dit middel de onwettigheid inroept van de artikelen 21 en 42 van het gemeentelijk reglement betreffende de benoemingen en de bevorderingen wegens de miskennen van de uit de wet van 19 december 1974 voortvloeiende verplichting om over de grondregeling met betrekking tot de vaststelling van het administratief statuut te onderhandelen, vastgesteld wordt dat verzoeker niet betwist dat de wet van 19 december 1974 slechts vanaf 1 november 1985 integraal van toepassing is op de provinciale en de plaatselijke overheidsdiensten zodat noch het gemeenteraadsbesluit van 25 juni 1969 noch het besluit van 23 februari 1973 of dat van 21 december 1978 aan die onderhandeling onderworpen kon worden terwijl het besluit van 3 maart 1993 wel degelijk aan het syndicaal overleg onderworpen is geworden; dat de eerste twee middelen in dat opzicht feitelijke grondslag missen;

3.1. Overwegende dat verzoeker in het derde middel aanvoert dat het schriftelijk examen waaraan hij heeft deel genomen een "samenvatting, kommentaar en kritiek van een voordracht van algemene aard" bevat maar dat "geen enkel lid van de jury" het bewijs geleverd heeft "van een zekere deskundigheid op dit gebied";

3.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat, wat de proef over de algemene vorming betreft, de jury voor de Nederlandssprekende kandidaten bestond uit twee gemeentesecretarissen van de Nederlandse taalrol, te weten de gemeentesecretaris van Vorst en van Ganshoren en dat, aangezien de betreffende proef betrekking had op de "algemene vorming, in verhouding tot de uitoefening van administratieve functies", die personen voldeden aan de vereisten die voor de aanduiding als jurylid in aanmerking kwamen;

3.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord betoogt dat bij de beoordeling van de proef over de algemene vorming "taalfouten van groot belang (zijn)" maar dat de juryleden die over zijn examen hebben geoordeeld op dat gebied geen deskundigheid bezitten; dat hij daar in zijn laatste memorie aan toevoegt dat overeenkomstig artikel 42 van het toepasselijke gemeentereglement de proef verbeterd had moeten worden door "neerlandici", terwijl hij in dit geval verbeterd is door personen die "dezelfde studies in het vak Nederlands (hebben gedaan) als de examinandi";

3.4. Overwegende dat uit het administratief dossier van de zaak blijkt dat het college van burgemeester en schepenen op 16 november 1994 de examencommissie samengesteld heeft; dat aldus, "voor de Nederlandstalige kandidaten" twee gemeentesecretarissen "van de Nederlandse taalrol", te weten deze van Vorst en Ganshoren, tot lid van de examencommissie aangesteld zijn, dat voor de Franstalige kandidaten twee gemeentesecretarissen van de Franse taalrol aangewezen zijn en dat daaraan een tweetalig coördinator, de Nederlandstalige gemeentesecretaris van Koekelberg, als commissielid toegevoegd is; dat verzoeker geen enkel gegeven voorlegt dat concreet toelaat de deskundigheid van die personen voor de verbetering van een werkstuk over de

algemene vorming van kandidaat-bureauchefs, ook op taalvlak, in vraag te stellen; dat het middel niet gegrond is;

4.1. Overwegende dat verzoeker in het vierde middel aanvoert dat tussen 21 december 1994, de datum van de beraadslaging van het college van burgemeester en schepenen over de uitslag van het examen, en 2 januari 1995, de datum waarop hij kennis gekregen heeft van de mededeling dat hij niet geslaagd was in de schriftelijke proef, een zo korte tijdspanne ligt dat hem de kans ontnomen is om, de kennisgeving in de hand, bij de toezichthoudende overheid bezwaar in te dienen tegen de uitslag van het examen;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat verzoeker met een op 30 december 1994 gedagtekende brief verwittigd is van het besluit van 21 december 1994 waarbij het college van burgemeester en schepenen kennis genomen heeft van de door de examencommissie vastgestelde einduitslag van het examen en dat verzoeker reeds eerder kennis had van het feit dat hij niet geslaagd was in het schriftelijk examengedeelte over de algemene vorming, aangezien hij zich niet aangemeld heeft op de examenproef van 15 december 1994;

4.3. overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord de uiteenzetting van de verwerende partij afwijst als een redenering die erop gericht is hem in de behartiging van zijn zaak te ontmoedigen; dat hij daaraan toevoegt dat het kenmerkend is dat de brief van 30 december 1994 geen vermelding bevat van de datum waarop een beslissing zou genomen zijn;

4.4. Overwegende dat, daargelaten de vraag of het middel wel ontvankelijk is in de zin dat eruit blijkt welke rechtsregel de verwerende partij bij het treffen van het bestreden besluit geschonden zou hebben, niet

valt in te zien hoe in dit concreet geval de verwerende partij, door op 30 december 1994 een beslissing van 21 december 1994 naar verzoeker te verzenden, hem de kans zou ontnomen hebben om aan de overheid belast met het algemeen toezicht op gemeentebeslissingen te vragen het besluit van het college van burgemeester en schepenen waarbij de uitslag van het bevorderingsexamen, vastgesteld door de examencommissie, wordt aanvaard, te schorsen of te vernietigen; dat het middel niet gegrond is;

5.1. Overwegende dat verzoeker in het vijfde middel aanvoert dat aan het examen twee kandidaten deelgenomen hebben "die in het bezit zijn van een 'attest in gemeentelijk management'" terwijl "dit attest van generlei waarde (is)", zoals hij aangetoond heeft in het annulatieberoep dat hij heeft ingediend tegen het besluit van de gemeenteraad van 4 maart 1993 betreffende het in aanmerking nemen, als voorwaarde voor deelneming aan het examen voor bureauchef, van het getuigschrift van het derde jaar van de basiscyclus in het gemeentelijk management;

5.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het indienen van een annulatieberoep tegen het gemeenteraadsbesluit van 4 maart 1993 de twee betrokken personeelsleden niet moest beletten deel te nemen aan het bevorderingsexamen en dat die twee personeelsleden trouwens titularis zijn van de graad van onderbureauchef, een hogere graad dan deze waarvan verzoeker titularis is;

5.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord uiteenzet dat het gemeenteraadsbesluit van 4 maart 1993 onwettig is omdat de betreffende studies, georganiseerd door het Brusselse hoofdstedelijke Gewest, voor ongeveer 75% in het Frans en slechts voor 25% in het Nederlands worden gehouden;

5.4. Overwegende dat, buiten verzoeker, alleen maar personeelsleden die titularis zijn van de graad van onderbureauchef aan het examen hebben deelgenomen; dat artikel 21 van de Algemene bepalingen betreffende de benoemingen en de bevorderingen aan de titularissen van de graad van onderbureauchef toelaat om, louter op grond van het bezit van die titel en zonder het bezit van enig bekwaamheidsattest te moeten bewijzen, aan het bevorderingsexamen voor bureauchef deel te nemen; dat, nu de benoeming tot onderbureauchef van de ambtenaren die aan het examen deelgenomen hebben bij gebrek aan annulatieberoep ertegen definitief blijkt te zijn geworden, de vraag of die onderbureauhefs niet onregelmatig in die graad benoemd zijn irrelevant is ten aanzien van de vraag of die personen aan het examen mochten deelnemen; dat het middel niet gegrond is;

6.1. Overwegende dat verzoeker in het zesde middel aanvoert dat de gemeente Sint-Gillis een gemeente is wier financiële situatie precair is en wier beslissingen bijgevolg allemaal aan de toezichthoudende overheid, in deze "de gedelegeerde inspectrice van het gewest Brussel-Hoofdstad", moeten voorgelegd worden teneinde haar "visum" te verkrijgen;

6.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord stelt dat de bij de gemeente gedetacheerde inspecteur van financiën tot opdracht heeft de "verbintenissen inzake uitgaven te controleren" en dat "de beslissing om een bekwaamheidsexamen voor de graad van bureauchef te organiseren" niet onder de bevoegdheid van die gewestambtenaar valt;

6.3. Overwegende dat verzoeker niet uiteenzet wat hij begrijpt onder wat hij een "visum" van de gewestelijke overheid noemt; dat hij inzonderheid niet aantoonst dat de wetgever daarmee een vorm van bijzonder toezicht

zou ingesteld hebben, zonder dewelke het besluit van de gemeente niet uitvoerbaar zou kunnen worden; dat voor het overige de niet-mededeling van een besluit aan de toezichthoudende overheid op zich het gemeentebesluit niet onwettig maakt; dat het middel niet gegrond is;

7.1. Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie een nieuw middel aanvoert, geput uit de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, doordat de beslissingen die het college van burgemeester en schepenen m.b.t. de samenstelling van de examencommissie en de vaststelling van de uitslag van de verschillende proeven heeft genomen niet formeel gemotiveerd zijn, en doordat hij die motivering ook niet aantreft in de kennisgeving die hem met de brief van 30 december 1994 gedaan is;

7.2. Overwegende dat iemand die kennis krijgt van een besluit dat zijn rechtstoestand bepaalt onmiddellijk uit die kennisgeving kan opmaken of het bestuur hem een reden mededeelt waarom dat besluit genomen is; dat, indien geen reden wordt medegedeeld, het bestuur als het ware zelf de schending van de formele motiveringswet onder de ogen van de adressaat van de beslissing brengt; dat, aangezien de wettelijke motiveringsverplichting de openbare orde niet raakt, de betrokkene ertoe gehouden is, op straffe van onontvankelijkheid van het middel, de schending van die verplichting onmiddellijk -dus bij het indienen van zijn verzoekschrift- te doen gelden; dat in dit geval het middel voor het eerst geformuleerd is in de laatste memorie, zodat het onontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig oktober 1900 negenennegentig, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. DE BRABANDERE.